

Marian Rawiński

"Szaniawski na scenie polskiej w okresie powojennym", Eleonora Udalska, Łódź 1971 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/44, 227

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ UDALSKA Eleonora: Szaniawski na scenie polskiej w okresie powojennym. "Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Łódzkiego". Ser. I: Nauki Humanistyczno-Społeczne. Z. 82. Łódź 1971 s. 71-93.

Praca ukazuje tendencje interpretatorskie dwóch najbardziej dyskusyjnie przyjmowanych sztuk Szaniawskiego: "Żeglarza" i "Dwóch teatrów". W interpretacji "Żeglarza" przez inscenizatorów i recenzentów - dominuje po wojnie, a zwłaszcza po roku 1955, dążenie do wydobywania warstw satyrycznych tej sztuki, motywów demaskatorskich wobec mitotwórców. Inscenizacje "Dwóch teatrów" nadawały sztuce do r. 1949 sens aktualizujący, odnosiły ją do rzeczywistości zrujnowanej przez faszyzm i wojnę; po r. 1956 eksponowane jest przesłanie estetyczne utworu.

W części dokumentacyjnej - dwa załączone aneksy - informuje autorka o realizacji poszczególnych dramatów Szaniawskiego na scenach polskich po r. 1944.

BP/44/139

M.R.

/II/ WERT Pola: Jerzy Szaniawski w filmie i telewizji. "Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Łódzkiego". Ser. I: Nauki Humanistyczno-Społeczne. Z. 82. Łódź 1971 s. 105-117.

Artykuł omawia inscenizacje telewizyjne sztuk Szaniawskiego oraz adaptację filmową /serial telewizyjny/ "Profesora Tutki". Inscenizacje sztuk ocenia autorka z punktu widzenia specyfiki telewizyjnej i formy podawczej tekstu dramatycznego, zbieżnej - co podkreśla - z gatunkiem uprawianej przez Szaniawskiego dramaturgii. Eksponując walory artystyczne serialu "Klub Profesora Tutki", wskazuje autorka na trudności filmowej adaptacji w wypadku opowiadań wieloznacznych, o charakterze parabolicznym.

BP/44/140

M.R.